

opusdei.org

Meditacije: petak drugog tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Vinograd – slika Izraela
 - Neuspjesi su prilike za spasenje
 - Naši su plodovi na Božju slavu
-

„BIJAŠE neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijasak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova (Mt 21,33). Nakon nekog vremena šalje svoje sluge da potraže plodove koji mu pripadaju. Iznenadjuće, vinogradari ih zlostavljaju, a neke čak i ubijaju. Tada gospodar vinograda odluči poslati svoga sina, misleći: „Poštovat će mog sina“ (Mt 21,37). No vinogradari reagiraju posve drukčije. Misle da će, ubivši nasljednika, moći prisvojiti njegovo nasljedstvo. I tako ga „pograbe, izbace iz vinograda i ubiju“.

U ovoj prispodobi Isus opisuje povijest Izraela koji je, kako kaže sveti Ivan Zlatousti, „više puta uprljao ruke krvlju proroka koje mu je Bog slao“.[1] Vinograd predstavlja Božji neprekidni trud da svoj narod učini plodonosnim, ali i njihovo stalno odbacivanje, osobito od strane narodnih vođa. Glavni svećenici i

farizeji odmah su „razumjeli da govori o njima” (Mt 21,45). Njihova reakcija na Isusove riječi slična je onoj vinogradara u prispodobu, ali ih strah od naroda sprječava da odmah djeluju: „I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva jer ga je smatralo prorokom“.

Ipak, „Božje razočaranje zbog ljudske zloće nije posljednja riječ! To je velika novost kršćanstva: Bog koji, iako razočaran našim pogreškama i grijesima, ne odustaje, ne traži osvetu, ne prestaje biti vjeran svojoj riječi! Hitnost odgovora na Gospodinov poziv, koji nas poziva da postanemo njegov vinograd, pomaže nam razumjeti ono što je novo i izvorno u kršćanskoj vjeri.“[2]

KAKO bi objasnio značenje ove prispodobe, Isus citira Psalam 118:

„Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Jahvino je to djelo: kakvo čudo u očima našim!“ (Ps 118,22-23). Ovo je pashalni psalam par excellence, koji se pjeva ili moli tijekom Vazmenog bdjenja. Smrt Sina, koja se naizgled čini neshvatljivom, postaje put do uskrsnuća. U Božjim planovima, neuspjesi su također prilike za spasenje i novi život.

Priča iz Starog zavjeta o Josipu, na primjer, također je priča o odbacivanju i patnji. Iako ga njegova braća ne ubiju, Josip je izdan i prodan trgovcima za dvadeset srebrnjaka. Ove okolnosti dovode ga u Egipat, gdje postaje važna osoba i pomaže Jakovljevim sinovima preživjeti glad. U toj se priči ističe Izraelova nevjernost, ali još više Božji način „izvlačenja dobra iz zla“. Ono što se činilo kao besmisleno zlo, postalo je ključ Izraelova spasenja.

Isto vidimo u Isusu. Ljudi izdaju Božji plan, ali Bog traži novi način da nas spasi. On uvijek u našim padovima traži način da nas podigne. „Ako se pokajnički obratimo svome Bogu Ocu, onda On našu bijedu pretvara u bogatstvo, a našu slabost u jakost. Što će nam On pripremiti ako Ga ne napustimo, ako smo svaki dan s Njim, ako Njemu upravljamo riječi ljubavi potkrijepljene djelima, ako s pouzdanjem u Njegovu svemoć i milosrđe od Njega sve molimo?“[3]

PRISPODOBA je slična pjesmi o neplodnom vinogradu proroka Izaije (usp. *Iz* 5,1-7). Vinograd koji je s velikom ljubavlju zasađen i njegovan nije donio očekivane plodove: „Nadaše se da će uroditi grožđem, a on izrodi vinjagu.“ Umjesto sočnih grozdova, njegove su grane dale

gorak plod. Tada se Bog pita: „Što još mogoh učiniti za svoj narod a da nisam učinio?“ Jedan crkveni otac komentira: „Kakav nezahvalan narod! Oni koji su svom gospodaru trebali dati slatke plodove, proboli su ga oštrim trnjem. Pazite, dakle, da vaš vinograd ne rađa trnjem umjesto grožđa, da vaša berba ne donese ocat umjesto vina.“[4]

Bog očekuje plodove od nas, ne zato što ih treba, već zato što je njegova slava u tome da budemo sretni. Njegov najdraži plod, bez sumnje, naša je ljubav. Zasigurno smo i mi često bili poput vinograda u prorokovoj pjesmi ili vinogradara iz prispodobe. „Ako svatko od nas napravi ispit savjesti, vidjet ćemo koliko smo puta ‘izbacili proroke’, koliko smo puta rekli Isusu: ‘Odlazi’, koliko smo puta pokušali spasiti sami sebe, koliko smo puta mislili da smo pravedni.“[5]

Sveti Josemaría napisao je u jednom od svojih pisama: „Dopustite mi da inzistiram: budite vjerni. To mi je duboko u srcu. Budete li vjerni, naše će služenje dušama i Svetoj Crkvi biti ispunjeno obilnim plodom.“[6] Možemo se obratiti Mariji, koja je tako plodna majka jer je bila poslušna Duhu Gospodnjem. Ona će nam pomoći da uvijek pronalazimo nove načine kako donositi plodove za Božju slavu.

[1] Usp. Sv. Ivan Zlatousti, *Homilije o Evandjelju svetog Mateja*, 68, 1-2.

[2] Papa Franjo, Angelus, 8. listopada 2017.

[3] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 309.

[4] Sveti Maksim Torinski, Propovijed o blagdanu svetog Ciprijana.

[5] Papa Franjo, Homilija, 1. lipnja 2015.

[6] Sveti Josemaría, *Pisma*36, br. 46.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-petak-drugog-
tjedna-korizme/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-petak-drugog-tjedna-korizme/) (26.03.2025.)